

OK

6^e JAARGANG, NR. 2, APRIL 2011

Operationeel

MAGAZINE VOOR OPERATIEASSISTENTEN EN ANESTHESIEMEDEWERKERS

Liesbreuk

Chronische pijn
na liesbreuk-
chirurgie

Nieuwe DVD

Instructiefilm over
infectiepreventie

Boek:

De Dienstpieper
Arts-assistent
open over
belevissen

Stand van zaken

Schildwachtklieer
bij mamma-
carcinoom

Collega's:

Myra Buth en Gea Willemsen hebben
samen 60 drukke jaren ervaring

Myra Buth en Gea Willemsen

Samen zestig drukke jaren in het vak

Genieten van het leven én jezelf blijven ontwikkelen, op zoek blijven naar de uitdaging. Dat zijn de levensmotto's van Myra Buth (59) en Gea Willemsen (41). De twee collega's en vriendinnen hebben samen zestig jaar ervaring als operatieassistent. En ze vinden hun werk nog steeds een feestje.

TEKST: MARIEKE LOS | FOTO'S (INCLUSIEF COVER): JOS HEIJNEN

Myra, om maar met jou te beginnen, wat is er zoal veranderd in de veertig jaar dat jij als operatieassistent werkt?

'Apparatuur, instrumentarium, automatisering en operatietechnieken. De ontwikkelingen gaan – zeker tegenwoordig – razendsnel. Ik vind ook dat de mentaliteit op de OK anders is. Tegenwoordig is het een stuk individueler, net als in de maatschappij. Dat is logisch: juist door die ontwikkelingen is het bijna niet meer te doen voor een operatieassistent om allround te blijven. Mensen specialiseren zich en trekken zich terug in hun eigen vakgebied.'

Je werkt nog steeds fulltime als operatieassistent, inmiddels zo'n tien jaar gedetacheerd. Het laatste halfjaar werkte je bij NedSpine in Ede. Je hebt de afgelopen jaren als alleenstaande moeder drie kinderen grootgebracht, je hebt naast je fulltimebaan talloze cursussen en opleidingen gedaan, je runt nu een eigen detacheringsbedrijfje, je sport én je maakt met regelmaat in opdracht catermaaltijden. Waar haal jij je energie vandaan?

'Op de eerste plaats uit mijn ongebreidelde nieuwsgierigheid. Door die nieuwsgierigheid ben ik ook operatieassistent geworden. Ik bracht op mijn twintigste eens iemand naar het ziekenhuis en liep toen langs het OK-complex. Op de deuring een bordje: verboden voor onbevoegden. Dat intrigeerde me zo, ik moest

en zou erachter komen wat daar gebeurde. Verder wil ik niet stil blijven staan, ik wil me blijven ontwikkelen. Dat houdt je jong.'

Operatieassistent is niet alleen mentaal een zwaar beroep, ook fysiek wordt er nogal wat van jullie gevraagd. Trek je het na veertig jaar nog wel?

'Sporten is ontzettend belangrijk om de fysieke belasting van ons werk aan te blijven kunnen, heb ik gemerkt. Als je fit en sterk bent, houd je het vol.'

Gea, de klik tussen jou en Myra is niet vreemd. Jij bent ook altijd bezig jezelf te ontwikkelen.

'Ik houd zo van mijn vak dat ik daar veel tijd en energie in wil steken. Zo mocht ik bij de Isala klinieken in Zwolle mijn overuren opnemen zodat ik in die tijd kon bijspringen in ziekenhuizen waar op dat moment krapte was, bijvoorbeeld in het UMC St Radboud. In de Isala klinieken heb ik in 2003 enorm gevochten voor de introductie van operatieassistenten met chirurgische vaardigheden. Ik had me inmiddels gespecialiseerd in thoraxchirurgie. Er werkten geen AIOS bij ons, dus de specialist moest zelf de venes doen. Uiteindelijk kregen we toestemming en heb ik met een aantal collega's de opleiding voor chirurgische vaardigheden gedaan. Ik heb 700 venes en 70

keer een arteria radialis gehaald.'

Je bent ook nog voor Defensie naar Bosnië geweest.

'Ja, ik was het eerste burgerlid van een medisch team dat door Defensie werd uitgezonden. Dat was indrukwekkend. We werkten voor SFOR, dus we mochten geen burgers behandelen, alleen "onze" jongens. Maar het was een enorme uitdaging.'

Inmiddels werk je nog één dag per week als operatieassistent, ook bij NedSpine. Wat doe je de rest van de week?

'Ik wil per se affiniteit en feeling houden met het werk waar mijn hart ligt, vandaar dat ik nog één dag per week op de OK sta. Verder doe ik voor mijn eigen bedrijf consultancy en verkoop op medisch gebied.'

Naast de liefde voor het vak en jullie enthousiasme, hebben jullie nog iets gemeen: genieten van het leven.

Myra: 'We maken er graag een feestje van. Zo hebben we geregeld dat de leden van het OK-team die op woensdag werken om de beurt iets lekkers klaarmaken. Ook de specialisten doen mee. Dus! we zitten met z'n allen op woensdag aan de erwtensoep, tiramisu, quiches of Indonesisch. Je moet er wat van maken. En dat lukt ons aardig.'